

פרק א

ההליכה בחקות התורה

ההליכה בחקות התורה, המשגת אחר גמר למוד התורה
ונמשכת לעולם ועד, נחלקת לשתי דרכים, הדרך
הפללית והדרך המיחדת:

הדרך הפללית היא קיום המצות המפרשות, עשיית מצות
עשה והמנעות מלא תעשה, על ידי כל אחד מ ישראל
כפי המטל עליו. מצות מילה, ספה, ולולב, למשל, חיוכן
על הזכרים ואין חיוכן על הנקבות, מצות פהנה חיוכן על
הכהנים ולא על שאר ישראל, ומצות מקדש וקדשיו אינן
יכולות להתקיים בזמן הגלות. וכן מצינו במצות לא תעשה,
למשל, מה שאמרו יתעלה (ויקרא יט, טו) 'לא תשא פני דל
ולא תהדר פני גדול' אינו חל על הצבור אלא על הדינים
בלבד:

ועקר הדרך הזה בקיום המצות הוא שיהיה שומר הדת
מבין מה שצוה ה' יתעלה בתורתו לעשותו ומה
שאסור לעשותו, שיהיה מתבונן במצוה או באסור לפי
יחסם אליו ויקבל לעשות את המטל עליו ולהמנע מן
האסור עליו. ואם לא ידע מה הוא מצוה לא תצליח דרכו
ולכך נתפגנו חז"ל באמנם (אבות פ"ב מ"ה) 'אין בור ירא
חטא'. ובכן, אם יודע הוא את מה שהוא מחיב לעשות
ועושהו גרי זה הולך בדרך הישר אשר נתן לפנינו ה'
יתעלה ללכת בה: